

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2020r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: sek. sąd. Katarzyna Pawłowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda --

po rozpoznaniu dnia 9.01.20r., 8.06.20r.

sprawy **J. W.** c. A. i E. zd. N., ur. (...) w P.

oskarżonej o to, że:

w dniu 19 listopada 2015r. w księgarni (...) w S. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia klocków (...), klocków (...), klocków (...) oraz klocków (...) o łącznej wartości strat 670,87 zł na szkodę A. K. (1), przy czym czynu tego dopuściła się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 m-cy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce sygn. akt VIII K 681/13 z dnia 24.07.2013r.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. Oskarżoną J. W. uznaje za winną popełnienia w sposób opisany wyżej z tą zmianą, że przyjmuje wypadek mniejszej wagi tj. przestępstwa z art. 278 § 1 w zw. z § 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 3 kk wymierza oskarżonej karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia MS z dnia 3.10.16r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 714 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. S. kwotę 588 (pięćset osiemdziesiąt osiem) zł oraz podatek VAT, tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

III. Na podstawie art. 624 §1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżoną od zwrotu kosztów postępowania i opłaty.

/-/ s. I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 1395/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. W.	W dniu 19 listopada 2015r. w księgarni (...) w S. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia klocków (...), klocków (...), klocków (...) oraz klocków (...) o łącznej wartości 670,87 zł na szkodę A. K. (2), przy czym czynu tego dopuściła się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 m-cy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce sygn.. akt: VIII K 681/13 z dnia 24.07.2013r., tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 19 listopada 2015 roku J. W. udała się do księgarni (...) w S., gdzie dokonała kradzieży klocków (...), klocków (...), klocków (...) oraz klocków (...) o łącznej wartości 670,87 zł na szkodę A. K. (2).</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. dokumentacja fotograficzna; 2. nagranie z monitoringu; 3. notatka urzędowa z dnia 8 stycznia 2016 roku; 4. notatka urzędowa z dnia 12 stycznia 2016 roku; 5. notatka urzędowa z dnia 13 czerwca 2018 roku; 6. album poglądowy nr 1; 7. protokół okazania wizerunku; 8. zeznania świadka A. K. (1); 9. wyjaśnienia oskarżonej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. k. 5; 2. k. 6; 3. k. 10; 4. k. 11; 5. k. 13; 6. k. 14; 7. k. 16-17; 8. k. 1-2, 16-17, 133; 9. k. 25-27, 54-55; 132v, 194v. 	
<p>W dniu 25 marca 2019 roku J. W. zapłaciła na rzecz A. K. (2) kwotę 670,87 zł tytułem naprawienia szkody.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. pismo oskarżonej z dnia 25 marca 2019 roku; 2. oświadczenie A. K. (1); 3. zeznania świadka A. K. (1); 4. wyjaśnienia oskarżonej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. k. 81; 2. k. 82; 3. 1-2, 16-17, 133; 4. 25-27, 54-55, 132v, 194v. 	
<p>J. W. ma ukończone 42 lata, jest panną, posiada trójkę dzieci w wieku 17,12 i 9 lat. Dwoje dzieci przebywa obecnie w rodzinie zastępczej u brata J. W., natomiast córka przebywa w (...). J. W. ma wykształcenie zawodowe</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. opinia sądowo-psychiatryczna z 12 listopada 2019 roku; 2. karta karna; 3. zaświadczenia lekarskie; 4. pismo z (...) z 9 września 2019 roku; 	<ol style="list-style-type: none"> 1. k.110-113; 1. k.28-31, 98-100, 153-155, 157-159 2. k. 84; 3. k. 95; 4. k. 32; 	

<p>(sprzedawca), przebywa obecnie na rencie.</p> <p>J. W. jest osobą karaną, między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z 24 lipca 2013 roku, sygnatura akt: VIII K 681/13 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 10 października 2013 roku udzielono zezwolenia na odbycie tej kary w systemie dozoru elektronicznego. Karę wykonano 10 kwietnia 2014 roku.</p> <p>J. W. od 1998 roku leczy się na chorobę afektywną dwubiegunową. Rozpoznano u niej także sprawność intelektualną poniżej przeciętnej oraz osobowość nieprawidłową.</p> <p>Popelniony przez J. W. czyn nie był związany ze stanem psychozy, który wyłączałby jej zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Popelniony czyn nie był bezpośrednio związany z chorobą J. W., ale był konsekwencją nieprawidłowości osobowościowych.</p>	<p>5. notatka urzędowa z 12 lipca 2018 roku;</p> <p>6. odpisy wyroków w sprawie III K 179/11 i III K 1203/08;</p> <p>7. zeznania biegłej M. Z.;</p> <p>8. zeznania biegłej E. P.;</p> <p>9. zeznania biegłej H. N.;</p> <p>10. wyjaśnienia oskarżonej.</p>	<p>5. k. 36, 41-42, 59;</p> <p>6. k. 193v-194;</p> <p>7. k. 194;</p> <p>8. 194-194v;</p> <p>9. 25-27, 54-55, 132v, 194v.</p>	
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. W.	W dniu 19 listopada 2015r. w księgarni (...) w S. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia klocków (...), klocków (...), klocków (...) oraz klocków (...) o łącznej wartości 670,87 zł na szkodę A. K. (2), przy czym czynu tego dopuściła się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 m-cy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce sygn.. akt: VIII K 681/13 z dnia 24.07.2013r., tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Twierdzenia oskarżonej, że w czasie czynu była niepoczytalna z uwagi na chorobę afektywną dwubiegunową i kleptomanię.	1. wyjaśnienia oskarżonej.	1. k. 25-27, 54-55, 132v, 194v.	
2. OCena DOWOdów			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
I, II, III	<ol style="list-style-type: none"> 1. dokumentacja fotograficzna; 2. nagranie z monitoringu; 3. notatka urzędowa z dnia 8 stycznia 2016 roku; 4. notatka urzędowa z dnia 12 stycznia 2016 roku; 5. notatka urzędowa z dnia 13 czerwca 2018 roku; 6. album poglądowy nr 1; 7. protokół okazania wizerunku; 8. pismo oskarżonej z dnia 25 marca 2019 roku; 9. oświadczenie A. K. (1); 10. karta karna; 11. zaświadczenia lekarski; 12. pismo z Centrum Medycznego (...) z 9 września 2019 roku; 13. notatka urzędowa z 12 lipca 2018 roku; 14. odpisy wyroków w sprawie III K 179/11 i III K 1203/08. 	<p>Podstawą wyrokowania Sąd uczynił materiał dowodowy zebrany w sprawie w postaci dokumentów, ujawnionych na rozprawie, wskazanych w protokole rozprawy. Są to w przeważającej części dokumenty procesowe, urzędowego pochodzenia, sporządzone przez kompetentne osoby zgodnie z zakresem ich kwalifikacji i uprawnień, a w związku z tym wiarygodność i autentyczność tych dokumentów nie budziła wątpliwości stron i również Sąd nie znalazł żadnych podstaw do ich podważania</p>	
III	<ol style="list-style-type: none"> 1. opinia sądowo-psychiatryczna z 12 listopada 2019 roku; 2. zeznania biegłej M. Z.; 3. zeznania biegłej E. P.; 	<p>Za wiarygodne źródłowe dowodowe Sąd uznał opinię sądowo-psychiatryczną z 12 listopada 2019 roku wraz z zeznaniami biegłych, które ją sporządziły. Opinia</p>	

	4. zeznania biegłej H. N..	została sformułowana w sposób profesjonalny i rzetelny. Biegłe w sposób precyzyjny opisały chorobę oskarżonej oraz dlatego nie można było przyjąć, że w trakcie czynu oskarżona była niepoczytalna. Wszelkie wątpliwości biegłe dodatkowo wyjaśniły podczas przesłuchania na rozprawie. Doświadczenie zawodowe biegłych nakazuje uznać, że wskazane w opinii wnioski są w pełni zasadne i słuszne. Podkreślić trzeba, że żadna ze stron nie podniosła takich wątpliwości, które podważyłyby sporządzoną opinię i zeznania biegłych.	
I, II	zeznania świadka A. K. (1)	Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka A. K. (1), albowiem były logiczne i konkretne, a ponadto pozostawały w zgodzie ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadek dokładnie opisał okoliczności kradzieży z 19 listopada 2015 roku oraz fakt naprawienia przez oskarżoną zaistniałej szkody.	
I, II, III	wyjaśnienia oskarżonej	W toku postępowania przygotowawczego oraz w toku postępowania sądowego oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu kradzieży. W tym zakresie jej wyjaśnienia zasługiwały na wiarę, albowiem	

		<p>korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a przede wszystkim z zapisem monitoringu oraz zeznaniami świadka A. K. (1).</p>	
<p>0.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
IV	wyjaśnienia oskarżonej	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie w jakim wskazywała, że w czasie czynu była niepoczytalna z uwagi na stwierdzoną chorobę psychiczną. Twierdzenia te pozostają w sprzeczności z opinią specjalistów sporządzoną w sprawie.	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	J. W.

<p>Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Zgodnie z art. 278 § 1 k.k. kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.</p> <p>Sąd nie miał w niniejszej sprawie wątpliwości, że swoim zachowaniem oskarżona zrealizowała znamiona wskazanego przestępstwa. Udała się bowiem do sklepu i zabrała rzeczy, które nie były jej własnością. Oskarżona przyznała się do popełnienia wskazanego czynu wskazując, że skradzione przedmioty dała następnie swojemu dziecku w prezencie i napotkanemu chłopcu. Okoliczność ta oznacza, że oskarżona z pewnością działał w celu przywłaszczenia wskazanych w zarzucie przedmiotów.</p> <p>Sąd zauważył również, że oskarżona popełniając wskazane przestępstwo działała w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. Zgodnie ze wskazanym przepisem jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne</p>	

do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Oskarżona jest osobą wielokrotnie karaną, w tym między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z 24 lipca 2013 roku, sygnatura akt: VIII K 681/13 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 10 października 2013 roku udzielono zezwolenia na odbycie tej kary w systemie dozoru elektronicznego. Karę wykonano 10 kwietnia 2014 roku.

Sąd nie miał również wątpliwości co do tego, że w czasie popełnienia czynu oskarżona była poczytalna. Na tę okoliczność przeprowadzony został dowód z opinii dwóch lekarzy psychiatrów oraz psychologa. Biegłe w sposób precyzyjny wyjaśniły, że chorobę afektywną dwubiegunową charakteryzują nawracające manie manifestujące się wzmożeniem nastroju oraz wzmożeniem energii, aktywności, napędu,

bezkrytycyzmem do swojego stanu. Drugą składową tej choroby są natomiast okresy depresji charakteryzujące się obniżonym nastrojem i napędem, przygnębieniem, lękami i niepokojem, zaburzeniem rytmów biologicznych.

Pomiędzy jednak tymi fazami choroby następują fazy remisji, w okresie których pacjent nie przejawia objawów chorobowych.

Oskarżona zarzuca jej czyn popełniła właśnie w fazie remisji. Biegle zaznaczyły, że oskarżona posiada osobowość nieprawidłową. Jest osobą impulsywną, nie uczy się na błędach, nie wyciąga wniosków z poprzednich doświadczeń, jest osobą mało odporną na stres i frustracje. Nie potrafi odraczać swoich potrzeb dążąc do ich natychmiastowego spełnienia. Przejawia szereg deficytów w umiejętnościach społecznych. Od wielu lat funkcjonuje bardzo podobnie, nie biorąc odpowiedzialności za popełnione wielokrotnie czyny. Czyn popełniony przez oskarżoną nie był konsekwencją choroby afektywnej dwubiegunowej, ale właśnie nieprawidłowe osobowości.

Nieprawidłowa osobowość nie wyłącza jednak

poczytalności w czasie czynu.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. W.			<p>Przystępując do wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary opisane w art. 3 k.k. i art. 53 § 1 i 2 k.k., to jest wymierzył oskarżonemu kary według własnego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by dolegliwość kar nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ustalając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd kierował się przepisem art. 115 § 2 k.k.</p> <p>Stopień winy oskarżonej należało określić jako znaczny. Oskarżona jest osobą dorosłą, rozumiejącą konsekwencje swoich działań.</p> <p>Na korzyść oskarżonej w niniejszej sprawie przemawiała jej skrucha oraz relatywnie niska wartość skradzionych przedmiotów. Sąd</p>

zauważył jednak, że oskarżona jest osobą wielokrotnie karaną, w tym przede wszystkim za przestępstwa przeciwko mieniu. Jej zachowanie wskazuje więc na to, że jest ona sprawcą niepoprawnym, któremu z łatwością przychodzi podejmowanie decyzji o dokonaniu kolejnego zaboru mienia. Oskarżona nie wyciąga żadnych wniosków z poprzednio odbytych kar, a jej postawa wskazuje, że ma za nic obowiązujące normy – o tak podstawowym charakterze jak zakaz zaboru cudzego mienia. Ponadto Sąd zauważył, że oskarżona kolejnej kradzieży dopuściła się w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. Z tych wszystkich przyczyn Sąd wymierzył oskarżonej karę 4 miesięcy pozbawienia wolności uznając ją za adekwatną do winy i społecznej szkodliwości czynu. Kara ta ma odstraszać oskarżoną od dokonywania kolejnych zamachów na cudze mienie, uzmysławiać jej nieopłacalność zaboru mienia, a także dawać społeczeństwu sygnał, iż sprawcy wielokrotni są karani odpowiednio surowo a nie pobłażliwie traktowani.

<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>II, III</p>	<p>W toku niniejszego postępowania oskarżonej została udzielona pomoc prawna z urzędu, dlatego też Sąd na podstawie § 17 ust 2 i 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 2 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.</p>		

	<p>2016 poz. 714 ze zm) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. S. kwotę 588 zł oraz podatek VAT.</p> <p>Jednocześnie z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonej Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1976 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r. nr 49, poz. 223 ze zm) zwolnił ją od konieczności zwrotu kosztów postępowania oraz opłaty.</p>
6. 1Podpis	
/-/ Izabela Hantz-Nowak	